

РЕШЕНИЕ

№ 6626

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7016** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 71256 от 10.04.2020 г., постановено по НАХД № 19012/2019 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление (НП) № РД-10-29/17.07.2018 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.126, ал.1 във вр.с чл.127, ал.2 ЗРТ.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН, е обжалвано от административно-наказаното юридическо лице, представлявано от адв.Н., с искане постановеното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП. Релевираното касационно основание е за нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК, аргументирано в жалбата. Касаторът твърди, че не е имал за цел да създаде фалшиви новини, а да осветли механизма на създаване на такива. Настоява, че неправилно нарушението е прието за немаловажно. В с.з. касаторът чрез адв.Н. поддържа касационната жалба, моли за отмяна на съдебния акт и за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – С., чрез процесуалния си представител юк.Д. оспорва касационната жалба и застъпва становище за нейната неоснователност. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура предлага решението на СРС да се остави в сила.

Административен съд-София град, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 НПК и тези, за които следи служебно, на основание чл.218, ал.2 АПК във вр.с чл.354 НПК и чл.63, ал.1 ЗАНН, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е срещу акт, подлежащ на касационен контрол, от лице, легитимирано да го обжалва, и в законово установения за това 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена по делото фактическа обстановка от въззивната инстанция е, че на 21.04.2018 г., за времето от 20:00:35 ч до 20:57:10 ч по телевизия "Е." доставчикът на медийни услуги „Е. - национална кабелна телевизия” О. е излъчил предаването „Премълчани истини”, като в 20:30:46 ч водещият обявява: „Ще ви покажа един кадър. Той е заснет от улична камера - за това какво става по сирийските улици, моля да го видим.”

От 20:31:01 ч до 20:32:37 ч е излъчен видеоматериал с коментар зад кадър на испански език, като не е придружен е превод на български. На телевизионния екран е показан екран на монитор, на който в долната част е изписан текст на арабски език, а в долната лява част - лого GIZ. Картината показва пуста улици с две спрели превозни средства - лека кола и микробус. От колата се отделя човешка фигура, която пресича платното и се качва в микробуса, който веднага потегля. Няколко секунди по-късно леката кола, от която се е отделила човешката фигура, се взривява. От страната на камерата в улицата навлизат тичащи хора, които лягат на уличното платно в различни пози. Мъж с бяла тениска размахва ръце по средата на платното. В кадър се появява бял микробус, от който слиза мъж с розова тениска. Двамата повдигат най-близко лежащия човек и го внасят в микробуса, появяват се и други двама с бяла и розова тениска и помагат на лежащите хора.

След видеоматериала водещият обявява следното: „Не исках да ви превеждам в ефир. Това е испански анализатор, който показва как определени актьори играят в С. и на други места, разбира се. За съжаление не винаги всичко е игра, уважаеми зрители, а е истина. Има истински атентати, има загинали, болниците са пълни, може би половин милион сирийци вече са избити, загинали в този конфликт, няма да коментирам повече, но виждате технологията. Подобна е технологията и с химическите атаки. Слава Б., че засега е така, но намерените химически оръжия в терористите наистина показват, че могат да се случат страшни неща. К. Д. П. като представител на ООН доказва, знаете, преди няколко години сирийският режим беше обвинен в това, че използва химически оръжия, оказа се, че тези оръжия, според официалния представител на ООН К. Д. П., са използвани от терористите, не от сирийския режим. И наистина, абсурдно е, когато ти печелиш битката, изтласкваш терористите от зоната, която е близко до Д., когато тези терористи се изнасят, ти да пуснеш някакво химическо оръжие. Това е просто абсурд и мисля, че всеки един от вас може да си даде сметка”.

Горното е установено при извършен мониторинг на записи от интегрираната система

за мониторинг на С. на програма „Е.“ на доставчика на медийни услуги [фирма].

Така установеното деяние е възприето от контролните органи като нарушение по чл.12, ал.1 ЗРТ, във връзка с което е съставен АУАН № НД-01-30/07.06.2018 г. за това, че на 21.04.2018 г., за времето от 20:31:01 ч до 20:32:37 ч, в излъчено предаване „Премълчани истини“, доставчикът на медийни услуги „Е. - национална кабелна телевизия“ О. е излъчил съдържание на език, различен от българския език.

Срещу съставения АУАН е постъпило възражение, в което се сочи, че на текста към видеото е бил предвиден субтитриран превод, но поради технически причини не е излязъл на екран, като за това са предприети необходимите мерки спрямо служителите от екипа на предаването.

Въз основа на така съставения АУАН при същата фактическа обстановка е издадено атакуваното пред СРС НП № РД-10-29/17.07.2019 г., с което на касационния жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.126, ал.1 във вр.с чл.127, ал.2 ЗРТ.

За да потвърди издаденото НП, първата съдебна инстанция е извела изводи, че административнонаказателното производство е протекло без да са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е приел за безспорно доказано извършването на нарушение на чл.12, ал.1 ЗРТ, като са налице всички елементи от фактическия му състав. Отхвърлил е довода за маловажност на административното нарушение.

Касационната инстанция намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо. Същото е постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, поради което и не са налице сочените от касатора пороци за незаконосъобразност.

Касаторът е санкциониран за нарушение на чл.12, ал.1 ЗРТ, съгласно който програмите на доставчиците на медийни услуги се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на Република България. Безспорно по делото е обстоятелството, че излъченият видеоматериал е част от предаване, елемент от програмата, който е носител на информационно съдържание. Тъй като във видеоматериала се съдържа информация, с която доставчикът очевидно желае да запознае аудиторията, то същата следва да бъде представена на български език, за постигне целта на излъчването си. Независимо че е само част от предаването и независимо от продължителността на клипа, клипът през цялото време е съпроводен с коментар зад кадър на чужд език, чието съдържание остава неразбрано за аудиторията. Не става ясно какво обсъжда чуждестранният водещ, представен като испански анализатор, и така на преден план изпъква единствено действието, заснето на клипа. В този смисъл липсата на превод за посочената част от предаването на български език представлява нарушение на чл.12, ал.1 ЗРТ, тъй като става въпрос за елемент от програмата с информационен характер, който следва да отговаря на общите изисквания, че програмите трябва да са на официалния език на Република България.

В НП точно и коректно е описано деянието, с което е извършено нарушението, а именно телевизионната програма, датата, часът и времетраенето на материала, който е

излъчен на език, който е неразбираем за аудиторията, а касационните доводи за противното не намират опора във фактите по делото. Липсата на превод и обозначаване на произведението води до пълна невъзможност зрителят да разбере какво възприема, с което категорично е изпълнен съставът на нарушението по чл.12, ал.1 ЗРТ.

В чл.12, ал.2 ЗРТ са посочени изключенията, при които е допустимо програмите или отделни предавания да бъдат и на друг език. Нормата на § 1, т.3 от ДР на ЗРТ определя "програмата" като система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема. В този ред на мисли процесното предаване не е с профил образователна насоченост и не би могло да се приеме за изключение по чл.12, ал.2, т.1 ЗРТ. Също така процесното предаване не е предаване, предназначено за български граждани, за които българският език не е майчин, защото достига до точно определена аудитория, съгласно лицензията, в която е записан точен териториален обхват на програмата. Не може да се приеме и че предаването или програмата са предназначени за слушатели или зрители от чужбина по същата причина, което автоматично изключва приложение на изключенията в чл.12, ал.2, т.2 и 3 ЗРТ. Относно т.4 Съдът съобрази обстоятелството, че нейното съдържание е относимо към чуждестранни предавания и програми на чуждестранни доставчици, като се има предвид цялостно излъчване на същите, а в случая става въпрос за част от чужда програма. Ето защо и това изключение не би могло да бъде приложено.

Правилно Съдът не е споделил становището на жалбоподателя за наличие на основания, нарушението да се квалифицира като маловажен случай, доколкото съгласно, съдържащ легалната дефиниция на маловажен случай, намираща приложение и спрямо административните нарушения, деянието следва да разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите случаи. Съгласно чл.93, т.9 НК във вр.с чл.11 ЗАНН "маловажен е случай" е този, при който извършеното нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Преценката за маловажност следва да отчита съвкупността на обстоятелства, при които е извършено деянието, степента на обществената му опасност, кръга засегнати интереси, времетраенето му, вида и значимостта на увредените с нарушението обществени отношения и др. При нарушенията по чл.12, ал.1 ЗРТ наличието на широк и/или негативен обществен отзвук не е съставомерен признак, без което случаите на излъчени предавания или части от тях на език, различен от официалния, не могат да се градират в зависимост от липсата на такъв отзвук или неговата (не)значителност. Следва да се има предвид, че последващият след записа коментар на водещия във връзка със ситуацията, която е излъчена, само подкрепя тезата на АНО за действително извършено нарушение по чл.12, ал.1 ЗРТ. Показването без превод на въпросния клип не носи никаква информация на зрителя и безспорно го озадачава.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди поисканото от ответника юрисконсултско възнаграждение. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна (безвиновна), защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. Отговорността за разноски в съдебното производство по обжалване на НП е уредено в чл.63, ал.5 ЗАНН. Тази норма е изменена, като е създадена нова ал.3 (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.), сочеща, че в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разпоредбата на чл.63, ал.5 ЗАНН (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.) предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. В чл.37, ал.1 ЗПП е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взел участие юк.Д.. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност и не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение на КФН следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство - този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ и чл.63, ал.3 и ал.5 от ЗАНН във вр.с чл.37 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 11 от 09.02.2015 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 19609/2013 г.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Съвета за електронни медии юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: